

Dziennik ustaw państwa

dla
królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1901.

Treść: M^e 148. Ustawa, którą z częściową zmianą i z częściowem uzupełnieniem uzupełnieniem ustaw z dnia 30. kwietnia 1870 i z dnia 24. listopada 1876, zostają na nowo uregulowane stosunki służbowe weterynarzów urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej.

148.

Ustawa z dnia 27. września 1901,

która z częściową zmianą i częściowem uzupełnieniem uzupełnieniem ustaw z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, i z dnia 24. listopada 1876, Dz. u. p. Nr. 137, zostają na nowo uregulowane stosunki służbowe weterynarzów urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Przy politycznych władzach administracyjnych wszystkich instancji ustanowieniu będą weterynarze urzędowi, posiadający odpowiednie kwalifikacje, którzy mają być stałymi organami zawodowymi tych władz (§§. 2 i 3) w sprawach rządowej administracji weterynaryjnej.

O ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych postanowień w tym względzie, do ustanawiania weterynarzów i do ich stosunku służbowego stosowane będą w analogiczny sposób te przepisy, jakie mają moc obowiązującą co do urzędników koncepcyjnych w administracji politycznej.

§. 2.

Otrzymanie stałej posady weterynarza urzędowego w rządowej administracji weterynaryjnej pod-

lega warunkom, jakie są przepisane w ogólności dla wstąpienia do służby rządowej, a w szczególności zawisa nadto od udowodnienia następujących okoliczności:

- a) że kandydat zdał z dobrym postępem egzamin dojrzałości w jednej z tutejszo-krajowych szkół średnich (gimnazjów albo szkół realnych);
- b) że po zdaniu przepisanych egzaminów ścisłych uzyskał w jednej z tutejszo-krajowych wyższych szkół weterynaryjnych promocję na weterynarza (diplom weterynarski);
- c) że zdał z dobrym postępem egzamin weterynarsko-fizykański.

§. 3

Weterynarze urzędowi, pełniący obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej, dzielą się — o ile stosownie do §. 9go nie są zamieszczeni w etacie urzędników Ministerstwa spraw wewnętrznych — na:

- a) asystentów weterynaryjnych,
- b) weterynarzów powiatowych,
- c) starszych weterynarzów powiatowych,
- d) inspektorów weterynaryjnych,
- e) krajowych referentów w sprawach weterynaryjnych,
- f) ministerialnego referenta w sprawach weterynaryjnych.

Asystenci weterynarscy.

§. 4.

Do sprawowania czynności praktycznych, wchodzących w zakres rządowej służby weterynaryjnej,

tudzież w celu przysposobienia odpowiedniego przybytku na przyszłość, ustanowieni będą przy władzach politycznych krajowych asystenci weterynarscy, po części z adjutum, po części bez adjutum, do których w ogólności stosowane będą w analogiczny sposób te przepisy, jakie mają moc obowiązującą względem praktykantów konceptowych zatrudnionych w politycznej służbie administracyjnej.

Ci asystenci mianowani będą początkowo na próbę.

Kandydaci, którzy sprawdzili nie zdali jeszcze egzaminu weterynarsko-fizykańskiego, jednak wykazały, że uczynili nadzieję warunkom §. 2, lit. a) i b), a nadto udowodniły, że byli zatrudnieni najmniej rok jeden jako asystenci w jakimś weterynarskim zakładzie naukowym, lub jako weterynarze wojskowi, albo też, że najmniej przez taki sam przeciag czasu wykonywali prywatną praktykę weterynarską, mogą w razie dopełnienia także innych warunków, przepisanych dla wstąpienia do służby rządowej, być mianowanymi asystentami weterynarskimi na próbę, o ile zobowiązają się zdać egzamin weterynarsko-fizykański w przeciągu jednego roku. Termin ten może w przypadkach zasługujących na uwzględnienie być przedłużony przez naczelnika kraju o jeszcze jeden rok.

Po ukończeniu jednorocznej praktyki próbnej zadowalającym postępem i po zdaniu egzaminu weterynarsko-fizykańskiego — o ile kandydata przy mianowaniu na próbę tymczasowo od tego egzaminu uwolniono — otrzymują asystenci weterynarscy stałą posadę urzędników rządowych.

Weterynarze powiatowi i starsi weterynarze powiatowi.

§. 5.

Przy starostwach ustanowieni będą weterynarze powiatowi w X. stopniu służbowym urzędników rządowych i starsi weterynarze powiatowi w IX. stopniu służbowym, przyczem przestrzegana będzie zasada, że w każdym obszarze administracyjnym, podlegającym jednej politycznej władzy krajowej, trzy piąte tych weterynarzów urzędowych zaliczone być mają do X. stopnia służbowego, a dwie piąte do stopnia IX.

Przy každem starostwie powinien być z reguły albo jeden weterynarz powiatowy albo starszy weterynarz powiatowy.

Inspektorowie weterynarscy.

§. 6.

Do regularnego sprawowania obowiązków weterynarskich przy politycznych władzach krajowych mianowani będą w miarę potrzeby inspektorowie weterynarscy w VIII stopniu służbowym urzędników rządowych, których zadaniem ma być zastępowanie

referenta zawodowego (§. 7), osobliwie w podróżach służbowych, odbywanych bądź peryodycznie, bądź w razie szczególnej potrzeby, a mających na celu wykonywanie osobistego nadzoru nad wszystkiem, co się tyczy spraw weterynaryjnych w dotyczącym obszarze administracyjnym.

Krajowi referenci weterynarscy.

§. 7.

Jako referenci zawodowi w sprawach, tyczących się krajowej administracji weterynaryjnej, ustanowieni będą przy politycznych władzach krajowych weterynarze urzędowi w VII. stopniu służbowym urzędników rządowych, mający nazwę „referentów weterynarskich krajowych“.

Po dłuższej, pełnej niepospolitych zasług działalności na temu stanowisku, mogą krajowi referenci weterynarscy przejść do VI. stopnia służbowego urzędników rządowych.

W obradach Krajowej Rady zdrowia, tyczących się spraw weterynaryjnych, mają wzmiankowany referenci głos decydujący.

Naczelną administracją weterynaryjną.

§. 8.

Do załatwiania spraw, należących do administracji weterynaryjnej w Ministerstwie spraw wewnętrznych, ustanowiona będzie stosowna ilość weterynarzów urzędowych, którzy albo należąc będą do etatu urzędników ministralnych albo przez Ministra spraw wewnętrznych powołani będą do pełnienia obowiązków z etatu weterynarzów urzędowych, ustanowionych w poszczególnych obszarach administracyjnych (§. 3, lit. a do e).

Jako referent zawodowy w sprawach, tyczących się naczelnnej administracji weterynaryjnej, ustanowiony będzie w Ministerstwie spraw wewnętrznych weterynarz, posiadający kwalifikacje nieliniowe ustawą przepisane, który ma być zamieszczony z reguły w VI. a wyjątkowo w V. stopniu służbowym urzędników rządowych i mieć będzie nazwę „ministralnego referenta weterynarskiego“.

W obradach Najwyższej Rady zdrowia, tyczących się spraw weterynaryjnych, ministralny referent weterynarski ma głos decydujący.

Poruczanie nadzwyczajnych czynności.

§. 9.

Weterynarzom urzędowym, pełniącym służbę w rządowej administracji weterynaryjnej, mogą polityczni naczelnicy kraju, a względnie Minister spraw wewnętrznych, poruczać w sprawach tej gałęzi administracji także nadzwyczajne czynności, wychodzące poza obręb prawidłowego pełnienia ich obowiązków (§§. 4 do 8).

Postanowienia przejściowe.**§. 10.**

Co się tyczy osób, które rozpoczęły studia weterynarskie, zanim jeszcze plan nauk, obwieszczony rozporządzeniem Ministra wyznał i oświały z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, nabył mocy obowiązującej, dowody przepisane w inny §. 2, lit. a) i b) do uzyskania prowizorycznej albo stalej posady weterynarzów urzędowych w rządowej administracji weterynaryjnej, zastąpione będą przedłożeniem dyplomu weterynarskiego, uzyskanego według postanowień obwieszczenia ministralnego z dnia 12. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 97 (§. 19).

Koncypisci weterynarscy, którzy obecnie są ustanowieni przy politycznych władzach krajowych jako urzędniczy rządowi w X. stopniu służbowym, posunięci zostaną jako starsi weterynarze powiatowi do klasy IX, a ilość ich należy przy przepisanem w §. 5 ustanawianiu liczby weterynarzy urzędowych, na tę klasę przypadających, wziąć w rachubę.

Weterynarze powiatowi, którzy w chwili wejścia w wykonanie ustawy niniejszej nie wysłużyli jeszcze pięciu lat w rządowej administracji weterynaryjnej, mogą być mianowani starszymi weterynara-

rzami powiatowymi dopiero po ukończeniu piątego roku służby.

Postanowienia końcowe.**§. 11.**

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi bezpośrednio po miesiącu ogłoszenia.

Jednocześnie przestają obowiązywać postanowienia ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, tyczące się mianowania i stosunku służbowego weterynarzy urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej, tudzież §. 2 ustawy z dnia 24. listopada 1876, Dz. u. p. Nr. 137.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. września 1901.

Franciszek Józef r. w

Koerber r. w.

